

Kázeň z ev. služieb Božích v Bratislave (Spoloč. centrum Lamač /VP;/NK), 11. 10. 2020; 10.00/18.00, 18. nedeľa po Svätej Trojici; ES 190, 461, 221; text zo SZ: Ámos 5, 14 – 15 . 21 – 24; téma nedele: [Poslušnosť lásky](#)

Marek 12, 28 – 34: „²⁸ *Vtedy pristúpil jeden zo zákonníkov, ktorý ich počul hádať sa, a vidiac, že im správne odpovedal, opýtal sa Ho: Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?* ²⁹ *Ježiš odpovedal, že prvé je toto: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán.* ³⁰ *Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily.* ³¹ *Druhé je toto: Milovať budeš bližneho ako seba samého. Nad tieto niet iného väčšieho prikázania.* ³² *Tu povedal Mu zákonník: Dobre, Majstre, pravdu si povedal, že jeden je Boh a niet iného okrem Neho;* ³³ *a milovať Ho z celého srdca a z celej mysle a z celej sily, a milovať bližneho ako seba samého je omnoho viac ako všetky zápalý a obeť.* ³⁴ *Keď Ježiš videl, ako rozumne odpovedal, riekol mu: Nie si ďaleko od kráľovstva Božieho. A nikto sa Ho viac neopovážil spytovať.“*

Milí bratia a milé sestry!

[Čo je v živote najdôležitejšie? Na čom naozaj záleží?](#) Tak sa asi nepýtame často. Takúto otázku si zrejme kladieme vo chvíľach, keď nás sklamal to, do čoho sme – azda dlhý čas v našom živote – vkladali dôveru, avšak ona nepriniesla nami očakávané ovocie. Možno sa rodičia obetovali pre svoje deti, ale nedočkali sa vďačnosti. Alebo mnohí sa zamilovali do svojich partnerov, no napokon zostali sklamaní, opustení, osamotení...

Rozhovor zákonníka (teologického odborníka) s Pánom Ježišom nám pripomína, že **[nijakého človeka nemôžeme postaviť na Božie miesto.](#)** Žiadneho človeka si nemáme zbožstviť. Samozrejme, **[ľudí máme mať radi – a to preto, že](#)**

[nás všetkých miluje Boh.](#) Bez Boha – bez viery v Neho a lásky k Nemu, by láska k ľuďom nemala nádej.

*Práve tu sa mnoho, inak múdrych a vynikajúcich ľudí stráca a tápe. Počítajú s Bohom, no nedokážu si Ho zamilovať. Súhlasia s nejakým vyšším mravným princípom, ale nedokážu sa modliť. Vážia si kresťanské tradície, ale nechcú byť súčasťou cirkvi. Ich vzťah k Bohu je úctivý, ale opatrný. Pritom práve **[v osobnom vzťahu k Bohu prežívame to, čo robí z kresťanskej viery niečo krásne, povzbudivé a nádejné. Biblia svedčí, že Pán Boh po nás túži. Chce s nami hovoriť,](#)** stretávať sa s nami, byť nám pomocou, oporou, inšpiráciou dôverným priateľom. Nie zákonom či bremenom (Jiří Gruber). To spoznáваме práve v Ježišovi. V ňom si Boh vyhľadal cestu k nám.*

Pán Ježiš zákonníkovi pripomenul ono **[základné trojprikázanie,](#)** ktoré nie je iba prvé v poradí, ale je nad všetkými ďalšími prikázaniami – je najdôležitejšie zo všetkých 248 príkazov a 365 zákazov Mojžišovho zákona:

- **1a/ [Počúvaj Boha, ktorý je jediný Boh](#)** – On a nik iný je najvyššou autoritou.
- **1b/ [Miluj Ho tak, aby žiadna stránka ľudskej osobnosti nebola zo vzťahu k Bohu vyňatá](#)** – či už je to náš rozum, city, vôľa, schopnosti, naše svedomie a energia.
- **1c/ [Miluj bližneho,](#)** veď láske k Bohu – bez toho, aby sme mali radi ľudí – by čosi zásadne chýbalo.

Toto trojpríkázanie je prvé, najvyššie – najdôležitejšie zo všetkých príkázaní. Je prioritou číslo 1.

Ježiš sa neraz ocitol v konflikte so zákonníkmi. Preto je pozoruhodné, že zákonníka, s ktorým sa zhováral, Pán pochválil, že rozumne odpovedal. Nechcel Ježiša chytiť do slovnej pasce, ale mal úprimný, čestný záujem a položil zásadnú otázku. Ježiš to ocenil a riekol mu: „**Nie si ďaleko od kráľovstva Božieho.**“

Zásadné je počúvať Boha, milovať Ho, dosvedčovať spojenie s Ním láskou k ľuďom – patriť do Božieho kráľovstva. Zároveň platí: Byť blízko Božieho kráľovstva nestačí, to ešte nie je dosť, je to málo.

V basketbale sa stáva, že niekedy sa lopta dotkne obruče koša, ba aj sa na okamih v onej obruči zatočí, no následne vyletí von a neprejde cez kôš. No iba keď lopta košom prepadne, len vtedy sa počítajú body. Aj kúsok mimo je vedľa a body sa vtedy nerátajú.

Cieľom viery je prísť do Božieho kráľovstva.

Nestačí dobre poznať teóriu, ale treba ju uplatňovať v živote, v našom počínaní. Nie len ústami vyznávať: „Pán náš Boh, je jediný Pán“, a pritom žiť ako keby nebol jediný Boh a mať k dispozícii ďalšie božstvá – modly... (Jorge Mario Bergoglio).

Môžeme byť blízko Božieho kráľovstva, a predsa doň neprísť.

Mimo Božieho kráľovstva sú ateisti. Sú presvedčení, že okrem toho, čo sa dá vedecky overiť, nič nejestvuje. Ďaleko od Božieho kráľovstva sú i tí, ktorí sa z Boha vysmieávajú. Tiež tzv. moderní teológovia, ktorí Boha chápu iba ako pojem, ale Jeho skutočnú existenciu a pôsobenie popierajú.

Bližšie Božiemu kráľovstvu sú tí, ktorí tvrdia, že na to, či jestvuje nejaká vyššia moc, nevedia nič povedať. Je pre nich nepredstaviteľné, že by táto vyššia moc s človekom nadviazala kontakt, starala sa oň.

Ešte bližšie Božiemu kráľovstvu sú tí, ktorí sa nejako (napr. askézou, pôstom či dlhými modlitbami) usilujú získať Božiu priazeň, podobne ako sa uchádza firma o priazeň klientov. Boh sa však takto motivovanou snahou nenechá ovplyvniť. Skrze proroka Ámosa (5, 22 – 24) povedal: „*Keď mi prinášate spaľované obete, vo vašich daroch nemám záľubu, na obete spoločenstva z vašich tučných zvierat sa nepozriem. Preč odo mňa s hlukom vašich piesní! Nechcem počuť hudbu tvojich hárf! Ale nech sa právo valí ako vody a spravodlivosť ako stály potok!*“

Vidíme, že ešte o kus bližšie Božiemu kráľovstvu sú tí ľudia, ktorí sa snažia žiť spravodlivo, poctivo zachovávať Desatoro

Božích prikázaní, v ktorých je obsiahnuté, čo sa Bohu páči. O týchto ľuďoch platí, že síce nie sú ďaleko od kráľovstva Božieho, no nie sú v ňom. **Bohu totiž nejde o to, aby sme sa formálne zachovávali určité prikázania. Želá si, aby sme Ho počúvali, nadovšetko Ho milovali a s blíznym zaobchádzali tak pekne, ako by sme chceli, aby si iní počínali voči nám** (Mt 7, 12). Desatoro prikázaní sú praktické ukážky najväčšieho prikázania (R 13, 8 – 10).

Zákonník nadšene súhlasí s tým, že bytostne milovať jediného Boha a milovať blížneho je omnoho viac ako všetky obrady a rituály. Ježiš mu to potvrdí a povie mu: „*Nie si ďaleko od kráľovstva Božieho.*“

Komu sa však podarí to, čo Boh požaduje? Kto miluje Boha natoľko, že je na Službách Božích vždy úplne sústredený? Podobne, keď sa modlí. Kto miluje blížneho tak, že o nikom, ani len v duchu, nepovie nič zlého, nehnevá sa, ani sa nikdy túžobne nepozrie na iného s takou myšlienkou, aká patrí iba jeho manželke/manželovi? (Matúš 5, 22.28)

Celkom blízko Božieho kráľovstva sú tú, ktorí sa ho snažia dosiahnuť láskou k Bohu a láskou k blíznym. A predsa ani oni nie sú v Božom kráľovstve. Latka stanovená Pánom je privysoká. **Chcieť dosiahnuť Božie kráľovstvo svojím úsilím – biblickou rečou skutkami zákona – je cesta, ktorá do**

Božieho kráľovstva nevedie. Môže nás k nemu priblížiť, ale nie doviest' do neho.

Do Božieho kráľovstva vedú iba jediné dvere. Ježiš o nich hovorí: „*Ja som dvere. Keď cezo mňa vojde niekto, bude spasený*“ (J 10, 9). Do Božieho kráľovstva vedie viera v Pána Ježiša, ktorý vykonal Božiu vôľu a dobrovoľne prijal trest za nás – naše hriechy, aby sme my mohli žiť s Bohom. Človek je ospravedlnený vierou bez skutkov Zákona (R 3, 28). **Len keď sa vzdáme svojej spravodlivosti a prenecháme Ježišovi, aby nás On voviedol do Božieho kráľovstva, prideme doň.** Túto krásnu skúsenosť majú tí, ktorí počúvajú evanjelium a veria mu. Získali ju odhliadnuc od toho, či predtým boli Božiemu kráľovstvu blízko, alebo od neho veľmi vzdialení (L 23, 42-43). **Rozhodujúca napokon nebude vzdialenosť od Božieho kráľovstva, ale to, či vojdeme jedinými dverami, ktoré do neho vedú.** A keď sa tak stane, už si nemusíme získavať Božiu priazeň, lebo Boh nám je milostivý. **Z vďačnosti za spasenie Ho chceme počúvať, milovať Ho i blíznym – a to bez vypočítavosti.** Z vďaky, bez kalkulovania chceme plniť aj Božie prikázania, oslavovať Boha našimi ústami, životom i peňaženkou – bez bočných motívov, že si tým u Boha nazbierame plusové body. **Vojst' do Božieho kráľovstva nemôžeme nijakými svojimi výkonmi či zásluhami, ale jedine z milosti Božej a pre zásluhy nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, milosť ktorého prijímame vierou.** Vďaka, že dnes je čas milosti vojst' do Božieho kráľovstva cez dvere – Krista. Amen.

Použitím viacerých prameňov: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)